

munitati tunc vetitas, dicunt Palaus ^{b)}, Suarez ^{b)}, Roncaglia ¹⁾; et Salmant. ²⁾ cum Coninck ^{c)} et Cornejo ^{d)}, eos non incurrere irregularitatem; quia prohibitio illa non est proprie censura, sed potius inhabilitas particularium personarum ad talia officia.

Si vero suspensio fertur in communitatem et in singulas ipsius personas, tunc non afficit innocentes, sed tantum delinquentes: nemo enim potest excommunicari aut suspendi pro culpa aliena; ut communiter docent Suarez ³⁾, Sanchez ⁴⁾; Salmant. ^{e)} cum Navarro, Soto et Palaus; ac Escobar ⁵⁾ cum Coninck, Avila ^{e)} Henriquez et Hurtado. — Et patet ex cap. 2, de Constit., et clarius ex cap. Quaesivit, de

his quae fiunt a majori parte capit., ubi dicitur: *Cum peccata suos auctores tenere debeant, nec poena sit ulterius protrahenda, quam delictum fuerit in excedente repertum.*

« 10°. Si praelatus solo verbo dicat sacerdoti: *suspendo te*, v. gr. a celebratione, videtur esse simplex tantum prohibitio, non censura; quia haec licite non fertur, nisi scripto. [Ut n. seq. ad 2°]. — « Praelatus autem non debet praesumi velle peccare, nisi aliud constet de ejus intentione; aut nisi religio habeat privilegium ^{f)} absque scripto ferendi censuras. Vide Bonacina ⁶⁾. [Ita etiam Salmant. ⁷⁾ cum Navarro et Henriquez].

Suspensio ferenda in scriptis.

DUBIUM II.

Quae sint Suspensiones in particulari, et quis ab eis possit absolvere.

318. *Quae sint suspensiones juris communiores clericorum.* — 319. *Quae religiosorum.* — 320. *Quae episcoporum.* — 321. *An quis possit suspendi ob culpam levem.* — 322. *Quis possit absolvere a suspensione.*

318. — « Resp. 1°. Suspensiones juris communiores sunt sequentes ^{a)}:

« 1°. CLERICI ipso jure suspensi sunt: « 1°. Recipientes ordines sacros ab « alieno, vel a proprio in aliena dioecesi; « vel sine aetate legitima, aut dimissoriis, « aut titulo, vel extra tempora, aut non « servatis interstitiis, vel per saltum, vel in « censura; vel denique post matrimonium « ratum. Qui omnes suspensi sunt ab excusatione ordinum, nisi fecerint absque

« dolo: et si ordine utantur, fiunt irregulares. — 2°. Excommunicans, suspendens, aut interdicens sine scriptura et causae expressione, est suspensus per mensem ab ingressu ecclesiae: nisi sit praelatus regularis. — 3°. Clerici scienter eligentes episcopum vel parochum indignum, suspenduntur a beneficiis biennio. — 4°. Ordinans et ordinatus simoniace, est suspensus ab ordinibus. — 5°. Parochi jungentes sponso alterius

¹⁾ Qu. 5, cap. 1, qu. 7, resp. 2. — ²⁾ Tr. 10, cap. 5, n. 47. — ³⁾ Disp. 28, sect. 4, n. 2. — ⁴⁾ De Matr., lib. 9, disp. 32, n. 6. — ⁵⁾ Navar., Man., cap. 27, n. 151. — ⁶⁾ Sotus, in 4, dist. 22, qu. 3, art. 1, v. Tertium discrimen. — ⁷⁾ Palaus, tr. 29, disp. 4, punct. 3, n. 2. — ⁸⁾ Lib. 51, n. 56 et 57. — ⁹⁾ Coninck, disp. 15,

n. 22. — ¹⁰⁾ Henrig., lib. 13, cap. 34, n. 1. — ¹¹⁾ Gasp. Hurt., de Suspens., diff. 9, n. 25, v. Suspensione vero. — ¹²⁾ Disp. 1, de Censur., qu. 1, punct. 8. — ¹³⁾ Tr. 10, cap. 5, n. 8. — ¹⁴⁾ Navar., lib. 2, consil. 3, de praesumptionib. — ¹⁵⁾ Henrig., lib. 14, cap. 5, n. 2; cfr. lib. 13, cap. 34, n. 3.

disp. 3, dub. 2, concl. 4; Henriquez, lib. 13, cap. 34, n. 1; Diana, part. 5, tr. 10, resol. 22, citantur a Salmant. pro alia propositione.

^{b)} Palaus, tr. 29, disp. 4, punct. 3, n. 3; Suarez, disp. 28, sect. 4, num. 4, hoc non habent.

^{c)} Coninck male citatur a Salmant.; hoc enim silentio praetermittit, disp. 15, n. 23.

^{d)} Cornejo, de Suspens., disp. 3, dub. 2, v. Sed respondeo, satis rem innuit, dicens de suspensione quae fertur in collegium:

« Hujusmodi suspensio ... non habet proprietatem poenae respectu inferioris cui imponitur ».

^{e)} Salmant., tr. 10, cap. 5, num. 45; Avila, loc. cit., dub. 2, concl. 2, non sine quibusdam distinctionibus hoc admittunt.

^{f)} De privilegio religionis non loquuntur Navarrus neque Henriquez.

318. — ^{a)} De suspensionibus latae sententiae hodie vigentibus, vide quae diximus supra not. a ad n. 208.

« parochiae, sine licentia. — 6°. Gravantes « alienis debitis ecclesias sibi commissas. « — 7°. Occupantes bona vel census ecclesiae, beneficii, vel alterius pii loci. — 8°. Sodomiam exercentes, simoniaci, pro « vocantes ad duellum, vel acceptantes; « raptores, vel praebentes auxilium. — 9°. Disputantes in alterutram partem, « in coetu virorum ac mulierum, de immaculata Conceptione B. Virginis. — 10°. Visitantes, si accipiant pecuniam « vel munera. Qui, si sint episcopi, suspensi sunt ab ingressu ecclesiae; si inferiores episcopo, ab officio et beneficio, usque dum restituant duplum. — 11°. Judex ecclesiasticus (non episcopus), qui facit injuriam contra justitiam « et conscientiam, parti litiganti. — Vide « Bonacina ¹⁾ ».

Adde 12°. Negantes absolutionem reuerti complicem manifestare: hi subiacent suspensioni ferendae sententiae, ex bulla, *Ubi primum*, Benedicti XIV.

Adde 13°. Latini celebrantes ritu graeco, et Graeci ritu latino. — Bulla *Etsi pastoralis*.

2° In religiosos.

319. — « 2°. RELIGIOSI. — 1°. Apostatae, recipientes ordines in apostasia. — 2°. Admittentes ad professionem, ante annum probationis peractum. — 3°. Non utentes habitu et vestitu, modo sibi praescripto. « — 4°. Introducentes mulieres in monasteria ».

3° In episcopos.

320. — « 3°. EPISCOPUS. 1°. Ordinans non subditum suspensus est a pontificalibus « per annum. Ordinans vero invitum suspensus est per annum a celebratione.

¹⁾ Disp. 3, de Suspens., punct. 5. — ²⁾ Bened. XIV, bulla *Ubi primum*, de die 2 Junii 1746. — ³⁾ Bened. XIV, bulla *Etsi pastoralis*, § 6, n. 10, de die 26 Maji 1742. — ⁴⁾ Tr. 17, cap. 8, n. 139, 141, 151 et 159. — ⁵⁾ Man., cap. 27, num. 151 et 159. — ⁶⁾ Armilla, v. Suspensione, n. 1. — ⁷⁾ Barthol. Medina, Sum., lib. 1, cap. 11, § 8. — ⁸⁾ Henrig., lib. 13, cap. 34, n. 1. — ⁹⁾ Lib. 51, n. 58. — ¹⁰⁾ Disp. 28, sect. 4, n. 7. — ¹¹⁾ De Matr., lib. 9, disp. 32, n. 29. — ¹²⁾ Tr. 29, disp. 4, punct. 3, n. 4. — ¹³⁾ Tr. 10, cap. 5, n. 44. — ¹⁴⁾ De Censur., confer. 4, n. 115. —

« — 2°. Admittens resignationes, contra « formam praescriptam. — 3°. Intrans monasteria monialium sine necessitate. — « Vide Filliuccius ²⁾ ».

321. — « Resp. II°. Praeter has suspensiones, aliae sunt ab homine. — Quae, « si sint graves, requirunt culpam mortalem; v. gr. ut quis suspendatur ab « omnibus actibus sui officii, vel fructibus « unius anni. Potest tamen aliquis ob peccatum veniale privari uno actu, v. gr. « eligendi ».

Sed hic dubitatur, an ob peccatum veniale possit ferri suspensio?

Affirmant Navarrus ³⁾; item Armilla, Medina et Henriquez ^{a)}, apud Escobar ⁴⁾.

Sed verius et communissime negant Suarez ⁵⁾, Sanchez ⁶⁾, Palaus ⁷⁾, Salmant. ⁸⁾; Elbel ⁹⁾ cum Filliuccio; et Escobar ¹⁰⁾ cum Laymann, Soto ^{b)}, Vasquez ^{c)}, Coninck et Hurtado, si suspensio sit *major*, nempe ab omni usu officii et beneficii, vel ab aliquo eorum per notabile tempus. Tunc enim requiritur mortale; quia poena debet cum culpa proportionari: unde esset nulla suspensio, si ob peccatum veniale imponeretur. — Secus vero, si suspensio esset

Ob peccatum veniale non potest ferri suspensio totalis.

partialis, nempe tantum ab officio vel a beneficio, et ad breve tempus; ut Suarez ¹¹⁾, Palaus ¹²⁾, Salmant. ¹³⁾ et Bonacina ¹⁴⁾. Qui idem dicit, si suspensio esset totalis, sed ad valde breve tempus, puta, ad diem vel hebdomadam ^{d)}. — Idem dicunt Sanchez ^{e)}, Palaus ¹⁵⁾; et Salmant. ¹⁶⁾ cum Suarez, Cajetano ^{e)}, Vasquez ^{f)}, Tapia, etc., si suspensio sit ferendae sententiae. Nam contra, si sit latae sententiae, vel sit indicta a jure,

Secus, si est partialis.

Vel ferendae sententiae.

¹⁾ Fill., tr. 17, cap. 4, num. 63. — ²⁾ Lib. 51, num. 59 et 60. — ³⁾ Laym., lib. 1, tr. 5, part. 3, cap. 3, num. 2. — ⁴⁾ Coninck, disp. 15, dub. 3, n. 24. — ⁵⁾ Gasp. Hurt., de Suspens., diff. 17, n. 19. — ⁶⁾ Disp. 28, sect. 4, n. 7. — ⁷⁾ Loc. cit., n. 4. — ⁸⁾ Cap. 5, n. 44. — ⁹⁾ Disp. 1, de Censur., qu. 1, punct. 3, n. 7. — ¹⁰⁾ Tr. 3, disp. 1, punct. 15, n. 3 et 4. — ¹¹⁾ Tr. 11, de Legib., cap. 2, num. 46. — ¹²⁾ Suar., de Legib., lib. 4, cap. 18, a num. 17. — ¹³⁾ Tapia, tom. 1, lib. 4, qu. 10, art. 3, n. 3 et 4.

321. — ^{a)} Henriquez, loc. cit., expresse intelligit de suspensione ab homine.

^{b)} Sotus, quidquid dicat Escobar, hoc non habet, in 4, dist. 22, qu. 3, art. 1.

^{c)} Vasquez, in 1^a 2^a, disp. 158, cap. 5, n. 47 et 49, de suspensione absolute et sine distinctione loquitur, quam negat incurri nisi propter mortale.

^{d)} Bonacina utique haec dicit pro tempore

levi; non tamen exemplum affert diei unius vel hebdomadae.

^{e)} Sanchez, Decal., lib. 6, cap. 4, n. 49 et 50, ubi has distinctiones affert, loquitur de excommunicatione. Cajetanus vero male citatur a Salmant.; nam, in 2^a 2^a, qu. 186, art. 9, ad 2^a dub., haec minime dicit. Cfr. etiam, Sum. v. Praecepti transgressio.

^{f)} Vasquez pariter male citatur a Sal-

taliter ut incurratur sine alia monitione, non incurritur nisi ob mortale peccatum.

Quis possit absolvere a suspensione.

322. — « Resp. III°. Habens episcopalem auctoritatem potest absolvere a suspensione non reservata. Et communiter re-
« ligiosi, ex privilegiis, possunt absolvere
« ab omni suspensione in foro conscientiae; et episcopus potest absolvere ab
« omni suspensione juris, si Sedi Apostolicae specialiter reservata non sit. Lay-
« mann¹ ex Navarro, Suarez, etc. Immo
« etiam ab hac, si proveniat ex delicto
« occulto et non deducto ad forum contentiosum. Bonacina², ex Tridentino ».

Si suspensio sit imposita ad tempus, vel conditionale (v. gr. *donec* vel *nisi restituas*): tunc, termino transacto, de se tollitur suspensio sine absolute; ut Salmant.³ cum Coninck, Palao, Avila, Henriquez.

Si vero sit imposita absolute, quisque confessarius potest eam absolvere: nisi sit reservata, vel nisi requirat satisfactionem partis. — Cum autem fertur suspensio in communitatem, is tantum illam absolvere potest, qui in communitatem jurisdictionem habet in foro contentioso. Salmant.⁴

DUBIUM III.

Quid sit Depositio et Degradatio: a quo, et ob quam causam ferri possit.

323. — « Subjici solent suspensioni depositio et degradatio (etsi censurae non sint, ut dictum est *Cap. I*) ob similitudinem quam habent cum suspensione; cum utraque sit ab ecclesiastico ordine aut beneficio. — Differunt autem a suspensione, quod illae auferant ipsum jus radicale et titulum beneficii, idque in perpetuum; suspensio non item. — Porro depositio generice accepta, alia est verbalis, quae absolute depositio dicitur: alia realis, quae dici solet degradatio ».

Depositio differt a suspensione.

324. — « Resp. I^o. Degradatio est privatio executionis officiorum et beneficiorum, simpliciter et in toto, et absque spe restitutionis, facta cum solemnitate, et privatione privilegii clericali, tam canonis quam fori, ita ut saeculari curiae subdatur.

Quid sit depositio realis, seu degradatio

« Dixi: *exsecutionis*, quia Ordo ipse non potest tolli. — Interim degradatus tenetur ad votum castitatis, si fuit in sacris; [Et invalide matrimonium contraheret; atque valide consecraret hostiam. Salmant.⁵ cum aliis] « et ad Horas, nisi has forte

« poena ad quam damnatur, v. gr. trimes, vel aliud impediatur ».

325. — « Resp. II°. Depositio verbalis est similis privato, sed sine solemnitate dicta; et relicto utroque privilegio canonis et fori ».

Quid, depositio verbalis.

326. — « Resp. III°. Clerici possunt degradari a suo episcopo, sed non ab inferioribus illo: deponi tamen possunt ab eodem per vicarium ».

A quonam fieri possit depositio.

327. — « Resp. IV°. Depositio fieri potest in casibus a jure expressis, et delictis: non tamen nisi gravioribus, arbitrio judicis. Ubi notat Laymann, crimen debere esse enorme, id est, unum ex maximis. — Degradatio similiter fieri potest in casibus tantum gravissimis: quales sunt v. gr. crimen haeresis manifestum, falsificatio litterarum Apostolicarum, sodomitia frequentata, gravis calumnia proprio episcopo irrogata. Vide Laymann⁶ et Filiuccium⁷ ».

Et quando nam.

Cum degradato solus Papa dispensare potest; sed cum deposito etiam episcopus, si crimen sit minus adulterio. — Salmant.⁸

¹ Lib. 1, tr. 5, part. 3, cap. 4, num. 2. - *Navar.*, Man., cap. 27, num. 162. - *Suar.*, de Censur., disp. 29, sect. 2, v. *Supposita*. - ² Disp. 3, de Suspens., punct. ult., n. 3. - ³ Tr. 10, cap. 5, n. 53. - *Coninck*, disp. 15, n. 16 et 30. - *Palao*, tr. 29, disp. 4, punct. 9, n. 1. - *Avila*, part. 3,

disp. 6, dub. 1, concl. 1. - *Henriq.*, lib. 13, cap. 35, n. 2, lit. x. - ⁴ Tr. 10, cap. 5, n. 52. - ⁵ Tr. 10, cap. 5, n. 60. - *Laym.*, lib. 1, tr. 5, part. 3, cap. 5, n. 2, v. *Crimina*. - ⁶ Lib. 1, tr. 5, part. 3, cap. 5, n. 6. - ⁷ Tr. 18, cap. 8, n. 207 et 208. - ⁸ Tr. 10, cap. 5, n. 68 et 69.

mant.; nam, *loc. cit.*, n. 47 et 49, dicit suspensionem annexam praecepto signum evidens

esse culpae mortalis; nec distinguit inter suspensionem latae et ferendae sententiae.